

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

Haber-Yorum

Daha Değerli Olanı Daha Değersiz Olanla Değiştirmek Mi İstiyorsunuz?!

Haber:

Kahire'de temsilcileri bir araya gelen çeşitli Filistinli gruplardan oluşan kaynaklar, Gazze'deki silahların tek elde toplanması meselesinin, geçen Ekim ayında Gazze Şeridi'nde ilan edilen kırılğan ateşkesle ilgili arabulucular tarafından sunulan önerinin en öncelikli maddesi haline geldiğini söylediler; ancak Yahudi varlığı bu süreci sürekli ihlal etmiş ve o zamandan bu yana 950'den fazla Filistinliyi öldürmüştür. (Şarkul Avsat)

Yorum:

Saha ve siyasi gerçekliğin acımasızlığını yansıtan bu kısa haber, uluslararası komploların bölgesel ihanetle iç içe geçtiği ve ihanet ile bağımlılığın kokusunun yayıldığı son derece karmaşık tarihsel bir aşamanın ayıbını ortaya koymaktadır. Yaslı Gazze Şeridi'ndeki silahların tek elde toplanılmasından ve bunun bölgesel başkentlerin sponsorluğundaki müzakerelerin öncelikli maddesi haline getirilmesinden bahsedilmesi, hiçbir şekilde barışa veya istikrara yönelik bir adım olarak okunamaz; aksine bu, Filistin davasının tasfiye edilmesinin ve ümmetin elinde kalan son güç kaynaklarından soyutlanmasının ileri bir aşamasıdır. Burada siyasi çelişki, en çirkin görüntüleriyle ortaya çıkmaktadır; zira müzakereler ve toplantılar, gece gündüz anlaşmaları alenen ihlal eden ve soğukkanlılıkla kan dökerek kırılğan ateşkesin ilanından bu yana 950'den fazla kişiyi şehit eden saldırganı cezalandırmak için yapılmamakta; aksine kuşatma altındaki kurbanı baskı altına tutarak onu kendini savunmak için sahip olduğu tek araçtan vazgeçmeye zorlamak için yapılmaktadır. Bu altüst olmuş denklem, açıkça bugün Müslümanların başındaki yöneticilerin oynadıkları rolün doğasını yansıtmaktadır; zira bu yöneticiler, mazlumlara yardım etmek için harekete geçmesi gereken orduların liderleri olmaktan, tuhaf bir özveriyle sömürgeci Batı'nın diktelerini yerine getiren sırf arabuluculara ve güvenlik ajanlarına dönüşmüşlerdir; zira onlar, her ne zaman askeri veya siyasi çıkmazın eşiğine gelse Yahudi varlığına can simidi atmak için diplomatik ve istihbarat güçlerini kullanıyorlar.

Ekonomik açıdan ise, siyasi kardeşinden daha az çirkin olmayan bir çelişki ortaya çıkmaktadır; zira Gazze'ye gıda, ilaç ve giyecek girişini engelleyen boğucu bir abluka dayatılırken, Şerid'e giren her bir buğday tanesi ve su damlası bile tedarik hatları ve araçların şartları tarafından kontrol edilirken, komşu başkentlerin ve Müslüman ülkelerin, Yahudi varlığının ekonomisini canlandırmak için kara, deniz ve hava yollarını açtığını ve işgalin iç cephesini güvence altına almak ve savaş makinesinin çalışmaya ve öldürmeye devam etmesini sağlamak için malların, ürünlerin, petrolün ve gazın sınırlar üzerinden aktığını görmekteyiz. Bu vahşi kapitalizm ve ajan yöneticilerin izlediği katı siyasi

pragmatizm, Gazze'deki Müslümanların canlarının ve kanlarının onlar için hiçbir değer taşımadığını ortaya koymaktadır; dahası Gazze'nin gelecekteki yeniden inşası, büyük şirketler için umut vaat eden bir yatırım anlaşması olarak sunulmakta ve bunun şartları, Gazze halkının boyun eğme ve silahlarını teslim etme boyutuna bağlanmaktadır; bu da bu yöneticilerin anlayışındaki ekonomi ve siyasetin, ahlaki veya dini boyutlardan tamamen yoksun olduğunu kanıtlamaktadır.

Gerçek trajedi ise şerî boyutta yatmaktadır; zira silahların tek elde toplanması maddesinin gündeme getirilmesi, toprak, namus ve mukaddesatları korumak için cihadı farz kılan sabit İslami ilkelere karşı büyük günah işleme konusunda ısrar etmek anlamına gelmektedir. Nurlu şeriat, işgal altındaki Müslüman ülkelerin kurtarılmasını, gücü yeten herkes için farz-ı ayn kılmış ve kuvvet hazırlamayı, zaman aşımıyla ya da uluslararası anlaşmalarla düşmeyen şerî bir vacip olarak belirlemiştir; ancak Müslümanların başındaki yöneticiler, bölgesel güvenlik, uluslararası meşruiyet ve ulusal sınırlar gibi laik ve sömürgeci mefhumları benimsemek yoluyla açık fikrî ve akidevî bir irtidat işlemişlerdir; zira bu mefhumlar, ümmeti parçalamak ve onun düşmanlarına karşı birleşmesini engellemek için özellikle formüle edilmiştir. Bu yöneticiler, orduları, tahtlarını korumak ve halklara baskı uygulamak için kışlalarda konuşlanan devasa hava ve kara silah cephaneliklerine sahip oldukları bir zamanda, Gazze'nin silahsızlandırılması ya da silahların tek elde toplanması fikrini kabul etmeleri, boyun eğmenin ve değerler çöküşünün zirvesidir; çünkü akide ve kader bakımından kardeşlerinin kuşatılmasında seyirci kalma, hatta ortak olma rolüne razı olarak, Allah'ın, Rasulü'nün ve müminlerin rızasını kazanmak yerine Beyaz Saray'ın ve Batı başkentlerinin rızasını kazanmayı tercih etmişlerdir.

İnsani boyuta baktığımızda, Gazze halkının yaşadığı acının boyutu kelimelerle ifade edilemez; sözde kırılğan ateşkesin gölgesinde 950'den fazla Müslümanın öldürülmesi, mümin hakkında hiçbir anlaşma ve zimmet gözetmeyen Yahudi varlığının suçlu doğasını yansıttığı gibi şehitlerin ve ceset parçalarının konvoylarına ve evlerin sakinlerinin başlarının üstüne yıkılmasına seyirci kalan iktidar rejimlerinin ve ordularının duyarsızlığını da yansıtmaktadır. Gazze'de akan her bir damla kanı, aç kalan bir çocuğun ya da yaşlı bir kadının her çığlığı, bu acıları birkaç saat içinde sona erdirmeye muktedir olan bu boyun eğen yöneticilerin peşini bırakmayan bir suç belgesidir; ancak ortak operasyon odaları ve aşağılayıcı güvenlik anlaşmaları aracılığıyla yürütülen komplo ve işbirliği, kaybın, yaşlı Gazze Şeridi'nin sınırlarını aşarak tüm İslam ümmetinin onurunun ve gururunun zedelenmesine yol açmıştır.

Yaşadığımız gerçekliğin bu acı teşhisi, uluslararası ve bölgesel istihbarat kurumlarının koridorlarında formüle edilen tüm yamalı çözümlerin, saçma müzakerelerin ve kırılğan sükunetlerin, hiçbir şüpheye yer bırakmayacak şekilde daha fazla zillate, köleleştirilmeye ve hakların kaybına yol açacağını teyit etmektedir. Dolayısıyla arabuluculara ya da uluslararası sisteme bel bağlamak, bir seraba bel bağlamaktır; bu hayati meselenin tek köklü çözümü, ateşkes dilenmekten ya da şartlı insani yardımların kırıntılarına razı olmaktan geçmez; aksine alternatifi olmayan tek bir şeyde yatmaktadır ki o da: bu hain

rejimleri kökünden söküp atmak, Müslüman ülkeleri sömürgecilerin nüfuzundan arındırmak ve Nübüvvet Minhacı üzere İkinci Raşidi Hilafet Devleti'ni kurmak için ciddi ve samimi bir şekilde çalışmaktır. Zira Müslümanların dağınıklığını bir araya getirmeye, enerjilerini ve ordularını, "لا إله إلا الله محمد رسول الله" bayrağı olan tek bir bayrak altında birleştirmeye muktedir olan sadece Hilafettir; zira bu devlet, direniş silahları konusunda müzakere etmek üzere temsilciler ve arabulucular göndermeyecek; aksine devasa orduları seferber ederek Yahudi varlığının kalelerini yerle bir edecek, mübarek Mescid-i Aksa'yı ve tüm Filistin'i Yahudi varlığının pisliklerinden arındıracak olup böylece ümmetin kaybolan izzeti geri dönecek ve Allah Subhanehu'nun vaadi ve Kerim Rasulü'nün egemenlik ve apaçık zafer müjdesi gerçekleşecektir. **يَلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ * بِنَصْرِ اللَّهِ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ * وَعَدَّ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ** **“Eninde sonunda Allah’ın dediği olur. O gün Allah’ın zafer vermesiyle müminler sevinecektir. Allah, dilediğine yardım eder. O, mutlak güç sahibidir, çok merhametlidir. Bu, Allah’ın verdiği sözdür. Allah sözünden asla dönmez. Fakat insanların çoğu bunu bilmezler.”** [Rum 4-6]

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi Radyosu İçin Yazan

Mahmud El-Leysî - Mısır